

а зацо се мѣчимо на овоѣ вѣкѣ,
 зацо постѣмо, зацо се крѣамо,
 зацо се закопѣмо, зацо за душѣ
 давамо, зацо съ другѣ вѣры мѣчени
 бѣдѣмо, зацо съ калдрма долѣ
 слезѣмо, зацо зелѣно не нѣсимо,
 зацо хѣлаво не нѣсимо, зацо съ
 Тѣрцы помалѣ зборѣмо, зацо, ка-
 де не гахатѣ ѣ газатѣ трпѣмо, за-
 цо! не ли за арта; поцо за Хрѣта
 трпѣмо баре да го слѣшамо цо ни
 вели, онѣ не ни вели нецо тѣшко,
 тако лѣсно онѣ ни велѣтѣ да лѣби-
 мо ѣденѣ другѣго, да се прѣаамо,
 да се жалѣмо, да седѣмо мѣдрѣ, да
 не збесѣмо какѣ малѣи деца, да не
 се спѣамо, да не блѣдамо, да не
 пѣмо вѣно безѣ мера, да не скакамо
 хорѣ какѣ безѣмни цо скакатѣ, а
 мы ѣ ѣ празникотѣ цо го слѣжѣмо,

ѣдна